

Čís. 4347.

Nejde o uzavřené místo ve smyslu § 46 min. nař. čís. 81/1910, je-li jedna strana silnice ve směru jízdy na vzdálenost 600 m úplně volná a ojedinělé domy po druhé straně jsou od sebe značně vzdáleny.

Řidič automobilu nedopustil se neopatrnosti ve smyslu § 335 tr. zák. tím, že dle platných předpisů a podle místních poměrů o sobě přípustnou rychlost nezmírnil vzhledem k tomu, že lidé jdoucí (stojící) na levém okraji silnice zvláště nedali na jevo, že slyšeli výstražné znamení a že si všimli příjezdějícího automobilu.

Třebaže nedbalost chodce nezbavuje řidiče automobilu povinnosti, by sám se své strany dbal uložené mu pozornosti a opatrnosti a učinil vše možné, by předešel úrazu, nelze přece jíti tak daleko a příslušné předpisy vykládati tak, by tím byla jízda automobily vůbec znemožňována.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1931, Zm II 168/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Opavě ze dne 10. března 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a obžalovaného zprostil podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost, opírající se o důvody zmatečnosti čís. 4, 5, 9 a), 10 § 281 tr. ř., jest v právu, pokud s hlediska čís. 9 a) § 281 tr. ř. vytýká, že odsuzující výrok spočívá na mylném použití zákona v otázce, zda lze obžalovanému přičítati zavinění ve smyslu § 335 tr. zák. Nalézací soud shledal trestné zavinění obžalovaného jednak v tom, že jel rychlostí 22 až 23 km za hodinu, — tedy na místě nehody nepřipustně rychle, jednak v tom, že projížděl v přílišné blízkosti kolem žen, ačkoliv byla cesta (vozovka) po pravé straně v šíři 4 m úplně volná a dovolovala ženy v bezpečné vzdálenosti objeti. Přílišnost (nepřipustnost) rychlosti jízdy stěžovatelovy a tím závadnost tohoto jednání odvozuje rozsudek a) z povšechné povahy místa nehody, v němž spatřuje soud na základě místní situace rozsudkem zjištěné místo uzavřené, kde jest podle § 46 min. nařízení ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. zák. nepřipustná rychlost vyšší 15 km za hodinu; b) ze zvláštních okolností, jež byly na místě nehody v době, kdy jím stěžovatel projížděl, any tam stály a šly po levé straně silnice ve směru stěžovatelovy jízdy ženy, jež na znamení dávaná stěžovatelem nereagovaly, důsledkem čehož prý měl býti stěžovatel připraven na náhlou překážku, která mohla z této situace vzejíti a které měl čeliti zmírněním rychlosti, a že, neučiniv tak, jednal proti předpisu § 45 cit. min. nařízení a proti předpisu druhého odstavce článku 8 dopravního řádu města F.

K a): Stížnost právem vytýká, že okolnosti zjištěné napadeným rozsudkem neodůvodňují právní závěr, že šlo v místě nehody o uzavřenou osadu v tom smyslu, jak jest tomuto pojmu rozuměti podle ustáleného rozhodování zrušovacího soudu, nanejvýš uváží-li se, že levá strana silnice ve směru stěžovatelovy jízdy je tam na vzdálenost 600 m úplně volná a ojedinělé domy po pravé straně silnice jsou od sebe tak značně vzdáleny, že mezi nimi není bližšího vztahu, jehož je třeba k pojmu uzavřené osady. Že tu o osadě nelze mluvit, potvrzuje i vyjádření technického referátu okresního úřadu v Š., jakož i zpráva městské rady města F. Vzhledem k tomu nelze souhlasiti s prvním soudem, že šlo o uzavřenou osadu pokud se týče o uzavřené místo ve smyslu § 46 cit. min. nařízení a že z toho důvodu obžalovaný byl povinen jeti rychlostí nejvýše 15 km za hodinu.

K b): Podle povšechného (základního) předpisu § 45 cit. min. nařízení, jehož obměnou jest i předpis dopravního řádu města F., jest ovšem řidičům silostrojů i bez ohledu na maximální rychlosti stanovené § 46 vždy přizpůsobiti rychlost jízdy zvláštním okolnostem místa a času tak, by neohrožovali bezpečnost osob a majetku. Zmateční stížnost však proti stanovisku napadeného rozsudku, že stěžovatel byl povinen, by jel se zvýšenou opatrností, nanejvýš by zmírnil rychlost jízdy, vida před sebou ženy, které na jeho výstražná znamení nereagovaly, — právem namítá, že nejde o případ, kde řidič automobilu spatřil před sebou překážku, nanejvýš chodce jdoucí v jízdní dráze. V takovém případě jest ovšem řidič povinen, by nejen náležitě a včas dával výstražná znamení, nýbrž by zároveň i svou jízdu zařídil tak, by mohl býti připraven na všechny možnosti a by tak předešel úrazu. Avšak v souzeném případě je zjištěno, že ženy, mezi nimi i usmrcená Marie G-ová, šly, pokud se týče později stály na levém okraji silnice 8 m široké ve směru jízdy stěžovatelovy, tedy nikoliv v jízdní dráze, takže nebyly překážkou stěžovateli jakožto řidiči automobilu, jenž jel podle zjištění napadeného rozsudku asi uprostřed vozovky s malou úchylnou směrem k levé straně silnice a dával včas a řádně výstražná znamení. Za tohoto stavu věci nelze přisvědčiti nalézacímu soudu, že se obžalovaný dopustil neopatrnosti tím, že podle platných předpisů a podle místních poměrů o sobě přípustnou rychlost 22 až 23 km dále nezmírnil pod onu míru vzhledem k tomu, že ženy jdoucí pokud se týče stojící bez toho již na levém okraji silnice zvláště nedaly na jevo, že slyšely výstražné znamení a všimly si příjíždějícího automobilu. Neboť obžalovaný mohl předpokládati, že tak činí právě proto, že jsou bez toho již v bezpečí na okraji silnice. Okolnosti, z nichž by plynulo, že stěžovatel v řečeném chování žen mohl, natož musel shledati netečnost chodců a z toho vzcházející nebezpečí, že se jedna z nich (usmrcená Marie G-ová) náhle objeví v jízdní dráze, nebyly zjištěny. Pachatele nezprošťuje arci odpovědnosti za vlastní nedbalost a zavinění ani zjištěné, třebas i převážné spoluzavinění poškozeného, avšak řidič automobilu nemůže býti činěním odpovědným za následky způsobené výhradně zjevnou neopatrností chodce, jehož povinností je, by i sám věnoval při chůzi po silnici, nanejvýš při přecházení vozovky náležitou po-

zornost automobilům, by nepřišel k úrazu. Třebaže tedy nedbalost chodce nezbavuje řidiče automobilu povinnosti, by sám se své strany dbal uložené mu pozornosti a opatrnosti a učinil vše možné, by předešel úrazu, nelze přece jíti tak daleko a příslušné předpisy vykládati tak, že by tím byla jízda automobily vůbec znemožňována. Rozsudek výslovně nezjišťuje, že by nebylo došlo ke srážce a k usmrcení Marie G-ové, kdyby byl stěžovatel projížděl kolem žen ve větší vzdálenosti, jak mu to podle předpokladu nalézacího soudu dovolovala skutečnost, že pravá strana silnice v šíři 4 m byla volná. Než na tom nesejde, neboť rozhoduje, že nelze právem tvrditi, že stěžovatel projížděl v přílišné blízkosti kolem žen a že se tím dopustil neopatrnosti spadající pod sankci § 335 tr. zák., když se hledí k tomu, co rozsudek zjišťuje, najmě že vzdálenost žen od automobilu řízeného obžalovaným, kdyby byly zůstaly stát, byla by bývala ještě asi 1 m.

Čís. 4348.

Pojal-li lesní zřízenec podezření, že by pachatel, jehož spatřil v lese svěřeném jeho dozoru a stopoval, mohl v lese škoditi, an měl sebou ruční pilku, jednal jen za účelem kontinuity služebního úkonu (§§ 57 a 58 lesního zákona), když, počkav na lesní cestě vedoucí cizím lesem na pachatele, prohlásil pilku za zabavenou a vyzval ho, by mu ji vydal.

Kdy vyvíňuje (§ 2 e) tr. zák.) omyl ohledně oprávnění lesního zřízence zakročovati v cizím revíru?

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, Zm I 833/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 28. srpna 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel vytýká rozsudku, že mu chybí řádné zjištění, že se stalo násilí, z něhož byl obžalován a jímž byl uznán vinným, na lesním Karlu Č-ovi u výkonu jeho služby, a že si byl stěžovatel vědom, že svým jednáním maří jeho služební výkon. Prováděje zmateční stížnost, pokud jde o otázku, zda byl lesní Č. ve výkonu služby, snaží se dovoditi z doslovu lesního zákona ze dne 2. prosince 1852, čís. 250 ř. zák., že tomu tak nebylo; vychází ze zjištění nalézacího soudu a provádí svými vývody zma-